

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 8T/22/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2721010112
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Blaško
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2021:2721010112.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Ladislavom Blaškom, v trestnej veci proti obžalovanému D. J., nar. XX.XX.XXXX v T., t.č. v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Skalici dňa 26. apríla 2021, takto

rozhodol:

Obžalovaný

D. J. Y. F. L. P., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom T., M. X,
t.č. v ÚVV Leopoldov od 15.10.2020

sa uznáva za vinného, že

v čase asi o 21.30 h dňa 07.10.2020 sa nechal dovieť vodičom H. S. na osobnom motorovom vozidle Peugeot 207, evidenčné číslo T. na parkovisko bývalého hraničného priechodu Brodské na diaľnici D2 vstup na SR, kde sa stretol s poškodeným U. I. R., a po chvíli obaja nastúpili do vozidla Peugeot 207 tak, že poškodený U. I. R. si sadol na sedadlo spolujazdca, a D. J. si sadol za sedadlo spolujazdca vzadu, po čom dal D. J. vodičovi znamenie na jazdu, načo sa tento dal s vozidlom do pohybu a vtedy D. J. vystrčil medzi sedadlom spolujazdca a dverami nôž a týmto zastrašoval a ohrozoval poškodeného so slovami, aby mu dal kabelku, ktorú mal poškodený pri sebe v ktorej mal uložené doklady, stravné lístky, finančnú hotovosť v nezistenej výške a ďalšie nezistené veci, načo poškodený tento jeho nôž schytil rukou a odstrčil, otvoril dvere a z vozidla za jazdy vyskočil, po tomto D. J. za ním vyskočil z vozidla a začal ho prenasledovať, pričom po páde poškodeného ho dobehol na trávinatej ploche, a tu sa začal s poškodeným preťahovať o predmetnú kabelku, ktorú sa mu po chvíli podarilo vytrhnúť poškodenému, tak dobehol späť k vozidlu, nasadol a odišiel, ktorým konaním, teda odcudzením kabelky a jej obsahu spôsobil poškodenému U. I. R., nar. XX.XX.XXXX vo R., bytom T., H.Ě.Q. X škodu v presne nezistenej výške, a taktiež mu spôsobil tržno-zhmoždené rany, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrovanie v NsP Malacky,

t e d a

proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou,

t ý m s p á c h a l

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona.

Z a t o m u u k l a d á

podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona súd zhabáva vec: 1 ks kuchynského noža o dĺžke 23,5 cm, rukoväť fialovo-bielej farby, čepeľ fialovej farby zaisteného pri obhliadke miesta činu na parkovisku bývalého hraničného priechodu Brodské - vstup do SR.

Podľa § 83 ods. 2 Trestného zákona sa vlastníkom zhabanej veci stáva štát - Slovenská republika.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodený U. I. R., nar. XX.XX.XXXX vo R., trvale bytom Č. S., T.-J., H. XXXX/X odkazuje s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Skalica podal dňa 13.04.2021 Okresnému súdu Skalica obžalobu na obžalovaného D. J., nar. XX.XX.XXXX v T. (ďalej len „obžalovaný“) pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorého skutku sa dopustil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a zisťoval či obžalovaný

c/ rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu

Obžalovaný odpovedá: Áno.

d/ bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby Obžalovaný odpovedá: Áno.

f/ či rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu

Obžalovaný odpovedá: Áno.

g/ bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu

Obžalovaný odpovedá: Áno.

h/ sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin

Obžalovaný odpovedá: Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaného a jeho kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prijal toto jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe sa nevykoná a budú vykonané dôkazy len súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

S poukazom na vyššie uvedené, súd uznal obžalovaného za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Teda proti inému použil násilie a hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o spôsob spáchania činu, následok, zavinenie a pohnútku súd vychádzal z okolností spáchania skutku, ku ktorému sa obžalovaný v celom rozsahu priznal a skutok oľutoval.

Z hľadiska posúdenia osoby páchatela, jeho osobných pomerov a možnosti nápravy u obžalovaného súd zistil, že obžalovaný nie je z miesta bydliska hodnotený.

Z hodnotenia z ÚVV a ÚVTOS Leopoldov zo dňa 18.03.2021 (č.l. 289 spisu) súd zistil, že obžalovaný je od 18.10.2020 umiestnený na oddiele so štandardným režimom výkonu väzby. Nemal problémy s adaptáciou, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni. Konfliktné situácie medzi obvinenými nevyvoláva. Nebol disciplinárne potrestaný ani disciplinárne odmenený. Kontakt s príbuznými udržiava prostredníctvom korešpondencie, telefonicky a videonávštev. O ručné šitie obuvi neprejavil záujem. Od 12.01.2021 na vlastnú žiadosť vykonával pomocníka pri výdaji stravy, ktorú vykonával do 19.02.2021.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MVSR (č.l. 291 spisu) je zrejmé, že obžalovaný sa v období do 25.03.2021 sa nedopustil žiadneho priestupku.

Z odpisu registra trestov (č.l. 292-295 spisu) je zrejmé, že obžalovaný bol v minulosti 10-krát súdne trestaný. Naposledy bol odsúdený rozhodnutím Mestského súdu Brno sp. zn. 2T/112/2019 zo dňa 13.08.2019, právoplatným dňa 01.10.2019 pre trestný čin marenia spravodlivosti, krivé obvinenie počas trestného alebo súdneho konania podľa § 337 ods. 1A Trestného zákonníka, krivá prisaha a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienčným odkladom a skúšobnou dobou 2 roky do 01.10.2021. V Slovenskej republike bol naposledy odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/67/2011 zo dňa 08.09.2011, právoplatný dňa 27.10.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/140/2011 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 2 (dva) roky. Trest vykonal dňa 28.06.2012.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a jednu priťažujúcu okolnosť. Obžalovaný urobil pred súdom vyhlásenie o vine, k spáchaniu trestného činu sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval, čo mu poľahčilo s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, naproti tomu obžalovanému priťažilo, že už bol odsúdený s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona.

Nakoľko pomer priťažujúcich okolností a poľahčujúcich okolností bol rovnaký súd postupom podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona ukladal obžalovanému trest odňatia slobody podľa ustanovenia § 188 ods. 2 Trestného zákona v rozmedzí 7 rokov až 12 rokov.

Súd má však za to, že v danom prípade bolo možné použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam vzhľadom k tomu, že obžalovaný pred súdom učinil vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom aj prijaté a súčasne zoberal do úvahy aj spoluprácu obžalovaného, ktorou poskytol informácie orgánom činným v trestnom konaní o páchaní trestnej činnosti iných osôb. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na zjednocujúce Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, kde okrem iného sa konštatuje že, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maius (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Analógia je pri aplikácii

Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Je teda na mieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine mal možnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste, čo súd v danom prípade aj učinil. Súd teda znížil obžalovanému trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby (7 rokov) o 1/3 a uložil mu trest vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov. Súd len poznamenáva, že pri znížení dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Trestného zákona sa prihliada len na dolnú hranicu bez ohľadu na sadzbu hornú (teda nevychádza sa s rozdielom medzi hornou a dolnou ako je tomu pri ustanovení § 38 ods. 8 Trestného zákona).

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam vo výmere 4 (štyri) roky a 8 (osem) mesiacov, pričom má za to, že takto uložený trest je podľa názoru súdu primeraný, splní funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Súd poukazuje na to, že v zmysle § 34 ods. 6 Trestného zákona je vylúčené za zločin s hornou hranicou presahujúcou 5 (päť) rokov uložiť iný trest ako trest odňatia slobody.

Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním predmetného skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin uložený mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 3T/67/2011 zo dňa 08.09.2011, právoplatný dňa 27.10.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/140/2011 pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona a prečin ohrozovania pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 8 (osem) mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 28.06.2012. Obžalovanému bol navyše dňa 28.02.2012 nariadený aj výkon trestu vo veci sp. zn. 3T/155/2009 Okresným súdom Bratislava III, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona vo výmere 1 (jeden) rok a 6 (šesť) mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ktorý trest vykonal dňa 28.12.2013.

Obhajca obžalovaného v záverečnej reči navrhol, aby súd obžalovanému s poukazom na prevahu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. c), písm. l), písm. o) Trestného zákona a s poukazom na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný významnou mierou prispel k objasneniu trestného činu spáchaného v prospech zločineckej skupiny uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 až 3 roky s podmieneným odkladom a so skúšobnou dobou s probačným dohľadom.

K uvedenej námietke obhajoby súd uvádza, že u obžalovaného zistil iba jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona (viď vyššie).

Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. c) Trestného zákona súd nemohol priznať, pretože v konaní nebol produkovaný žiadny dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že obžalovaný sa trestnej činnosti dopustil v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby. Uvedené nevyplývalo ani zo znaleckého posudku č. 60/2020 zo dňa 27.11.2020 vypracovaného znalkyňou MUDr. Monikou Gregorovou. Znalkyňa okrem iného konštatovala, že samotná polymorfná závislosť nemá zásadný vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti. Súd navyše poznamenáva, že túto závislosť si spôsobil sám obžalovaný dobrovoľným užívaním návykových látok, čo mu nemožno priznať ako poľahčujúcu okolnosť.

Rovnako súd nepriznal obžalovanému ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. o) Trestného zákona, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by prispel k usvedčeniu alebo odhaleniu zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny. Zo záverečnej reči obžalovaného vyplýva, že napomáhal k odhaleniu trestnej činnosti jednotlivcov, nie zločineckej skupiny alebo teroristickej skupiny. Z rovnakých dôvodov súd teda nepostupoval ani pri mimoriadnom znížení trestu podľa § 39 ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Súd

poznamenáva, že pri aplikácii ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu pod dolnú hranicu má súd vždy iba možnosť, nie povinnosť. Uvedené jasne vyplýva z gramatického výkladu „súd môže uložiť (znížiť)“.

Čo sa týka možnosti uloženia trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom súd aj v prípade, že by ukladal trest odňatia slobody obžalovanému aj s aplikáciou mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona alebo podľa § 39 ods. 2 písm. b) Trestného zákona bol by povinný ukladať iba nepodmienečný trest odňatia slobody, nakoľko odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný dňa 07.10.2020, teda v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia Mestským súdom Brno sp.zn. 2T/112/2019, ktorá mu začala plynúť od 01.10.2019 do 01.10.2021 (§ 49 ods. 2 Trestného zákona), nakoľko uvedené odsúdenie (ktoré nadobudlo právoplatnosť po 01.01.2013) sa zohľadňuje rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky s poukazom na ustanovenie § 7b ods. 2 Trestného zákona.

Podľa názoru súdu takto uložený trest obžalovanému teda plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu ako aj funkciu generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a súd vzhľadom na tieto pomenované dôvody, považuje tento uložený trest obžalovanému za adekvátny, spravodlivý a primeraný spáchanému skutku a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd súčasne s poukazom na závery znaleckého posudku č. 60/2020 vypracovaného znalkyňou MUDr. Monikou Gregorovou z odboru Zdravníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria zo dňa 27.11.2020 (č.l. 127-146 trestného spisu), ktorá konštatovala, u obžalovaného prítomnú rozvinutú polymorfnú závislosť od viacerých psychoaktívnych látok, konkrétne od metamfetamínu a kanabinoidov u abnormne štruktúrovanej osobnosti s prevahou narcistických, disociálnych, impulzívnych rysov. Nie je u neho prítomná duševná porucha/choroba v pravom zmysle slova. Samotná polymorfná závislosť a ani porucha osobnosti nemajú zásadný, forenzne významný vplyv na rozpoznávací a ovládacie schopnosti významný vplyv na rozpoznávací a ovládacie schopnosti. Znalkyňa preto navrhla obžalovanému uložiť protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Súd s poukazom na závery znaleckého posudku podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhol, aby súd dodatočne uložil ochranné opatrenie a to zhabanie veci 1 ks kuchynského noža o dĺžke 23,5 cm, rukoväť fialovo-bielej farby, čepeľ fialovej farby zaisteného pri obhliadke miesta činu na parkovisku bývalého hraničného priechodu Brodské - vstup do SR, nakoľko tento nôž nesúvisel so spáchaným skutkom a bol iba náhodne nájdený na mieste a je potrebné o tejto veci rozhodnúť. Preto súd vyhovel návrhu prokurátora a uložil ochranné opatrenie podľa § 83 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, ktorým sa zhabáva predmetná vec z dôvodu, že si to vyžaduje bezpečnosť ľudí alebo majetku, prípadne iný verejný záujem, pričom rozhodol že vlastníkom veci sa stáva štát - Slovenská republika.

O náhrade škody poškodeného, ktorú si uplatnil vo výške 90.000,- Kč (3.482,03 eur) súd rozhodol podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku tak, že poškodeného odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces, nakoľko na rozhodnutie o nároku na náhradu škody by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a toto by neprimerane predĺžilo konanie.

Poučenie:

I. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o vine nie je prípustné odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (§ 257 ods. 5 Trestného poriadku)

II. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o treste a ochrannom opatrení možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Skalica na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306 ods. 2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308 ods. 1, 2 Trestného poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) a to len vo svoj prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku).
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308 ods. 2 Trestného poriadku).
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345 ods. 1 Trestného poriadku).
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308 ods. 1 Trestného poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku) Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.